

[Arnth Jensen.]

i det tragikomiske, men det kan ende som en Tragedie, hvis den højtærede Handelsminister stadig skal være Iscenesætter.

Nu ser det jo ud, som om det lysner, men det gaar langsomt, lad os haabe, det ogsaa gaar sikkert. Hvis det er med lange, seje Smedetag, Overvejelserne foregaar, siger jeg: Lad dem dog ikke blive alt for lange og alt for seje. Der er mange, der venter med Længsel, og jeg vil derfor henstille, at man, medens Overvejelserne staaar paa, i hvert Fald giver Køretilladelsen til de Biler, som staaar og har retsligt erhvervet Benzin paa deres Tanke, det kunde dog alligevel være, at der var en lille Smule Mening i, at de fik Lov til at bruge den. Jeg henstiller i hvert Fald indstændigt, at man, hvis andre indførte eller kommende Restriktioner skulde vise sig lige saa urimelige som Benzinrestriktionerne, da er hurtigere i Vendingen til at faa dem rettet, end man har været i dette Tilfælde.

I Forbindelse med min Omtale af alle de Kommissioner og Nævn, vi har og sikkert faar, vil jeg gerne lægge et godt Ord ind hos den højtærede Indenrigsminister for vore Kommunalnænder. De er i Forvejen overbebyrdede med Arbejde, og nu faar de mere. Var det da ikke naturligt for den højtærede Minister at holde et vaagent Øje med de Spørgeskemaer, der udsendes og forlanges udfyldt saavel til statistisk som til andet Brug, saa de indskrænkedes til det mindst mulige og affattedes saa overskueligt og letfatteligt, som gørligt er.

Jeg hørte forleden en Kommunalmand udtale, at de Rotteskemaer, som for nylig er udsendt, sikkert, hvad Dødelighed angaar, var meget mere virksomme end den Gift, der er anvist til Rotterne. Hvorvidt han har Ret, skal jeg lade være usagt, men af Erfaring ved jeg, at disse Indberetningsskemaer er og har været en Plage for Kommunalbestyrelserne, og jeg beder derfor den højtærede Minister om med Velvilje at overveje min Henstilling.

Mit Partis Formand, det ærede Medlem Hr. Brorsen, omtalte i sin Ordførertale det besynderlige fortrolige Dokument, der efter Sigende skal være tilstillet alle Partiformændene angaaende Sagen mellem forhenværende Justitsminister Steincke og Redaktør Waldemar Petersen, „Sorø Amtstidende“.

Jeg kender ikke dette Dokument og er ikke helt klar over, om det er fremsendt af Hr. Steincke alene, eller om det, som det først meddeltes i „Berlingske Tidende“, er fremsendt af Eks-Ministeren og Statsministeren i Fællesskab. Enten det nu er sket

paa den ene eller den anden af disse Maader, gaar jeg ud fra, at den højtærede Statsminister i hvert Fald ikke har været uvidende om, at Dokumentet efter Ministeriets Ønske og maaske Befaling blev udarbejdet, og at det vilde blive fremsendt, som sket er.

Jeg finder det derfor meget mærkeligt, at den højtærede Statsminister i sin Svartale til Ordførerne slet ikke berørte dette Spørgsmaal. Jeg tror, at mange med mig mener, at denne Sag rækker videre ud end til at være et Mellemværende mellem de to Mennesker, Sagen direkte angaar.

Jeg kan kun se paa denne Adfærd, hvor en Minister ophøjer Anklagemyndigheden til at være Dommer i hans egen afblæste Sag, saaledes, at det ikke blot er en meget ufin og unfair Handling, men jeg betragter det skete som et Brud paa dansk Retsplejeps praksis, som i Lægmandsøjne ikke kan virke til Højnelse, men til Nedbrydelse af Retsfølelsen i vort Folk. Hvad om Redaktør Petersen havde ladet sin Forsvarer fælde Dom i Sagen? — en Handling, som jeg er aldeles overbevist om, at den Mand ikke vilde inlade sig paa. Jeg mener, at det har stor Betydning at faa at vide, om Regeringen virkelig mener, at denne Fremgangsmaade er forsvarlig og tilraadelig i Fremtiden, og da det ikke synes, at den højtærede Statsminister finder sig foranlediget til at klargøre Sagen for Rigsdagen eller udtale sig om den, skal jeg tillade mig at spørge den højtærede Justitsminister, om han finder den anvendte Fremgangsmaade forsvarlig, og om han finder, at en saadan Brug af Anklagemyndigheden er overensstemmende med dansk Lov og Ret.

Til Slut vil jeg gerne nævne, at flere Talere, bl. a. de ærede Medlemmer Hr. Gregersen, Hr. Hans Pinstrup og Hr. Juul, har berørt forskellige Skolespørgsmaal. De Spørgsmaal, som de har fremdraget, er alle sammen Ting, som jeg ved Behandlingen af Loven om Folkeskolen forudsagde vilde melde sig i Fremtiden. Jeg afventer med Interesse den højtærede Undervisningsministers Svar og skal her kun sige, at jeg formoder, at den højtærede Minister selv indser, at Tiden nu maa kræve en vis Forsigtighed med Hensyn til Opfyldelsen af de Krav, den nye Skolelov stiller til Kommunerne. Jeg støtter denne Formodning paa et Brev, som den højtærede Minister har sendt til „Roskilde Dagblad“, hvoraf det fremgaar, at hvis Sogneraadene nærer Ængstelse for under de nuværende usikre økonomiske Forhold at fremme Byggeplaner ved Skolerne, saa vil Ministeriet ikke forlange, at det skal ske.